



KOMUNIKAT PRASOWY nr 40/26

Luksemburg, 19 marca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-679/24 | UniCredit Bank i Momentum Credit

Kredyty denominowane w walucie obcej: Trybunał wyjaśnił zasady przedawnienia roszczenia o zwrot kwot zapłaconych na podstawie nieuczciwego warunku umownego

W lutym 2008 r. osoba fizyczna, HL, zawarła z UniCredit Bank, będącym węgierską instytucją finansową, umowę kredytu hipotecznego denominowanego we frankach szwajcarskich (CHF), na okres 360 miesięcy (czyli 30 lat), podlegającą zwrotowi w forintach węgierskich (HUF). Umowa zawierała warunek nakładający na konsumenta pełną odpowiedzialność za ryzyko związane z aprecjacją waluty obcej w stosunku do HUF. W 2012 r. bank rozwiązał umowę kredytu z powodu opóźnienia w spłacie i wszczął przeciwko HL postępowanie egzekucyjne.

HL wniósł powództwo do sądów krajowych, domagając się, tytułem żądania głównego, stwierdzenia bezskuteczności umowy kredytu z powodu niewystarczającego charakteru przedstawionych informacji dotyczących ryzyka kursowego. Co się tyczy konsekwencji prawnych, jakie należy wyciągnąć z tego stwierdzenia bezskuteczności, zażądał utrzymania w mocy skutków prawnych tej umowy z wyjątkiem warunku dotyczącego ryzyka kursowego, który należało uznać za niezawarty. Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo z powodu przedawnienia w odniesieniu do roszczenia HL mającego na celu wyciągnięcie przez sąd konsekwencji prawnych ze stwierdzenia bezskuteczności umowy. HL wniósł apelację do sądu dla miasta stołecznego Budapeszt i powołał się na dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości¹ wykładnię dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich²: w celu uzyskania zwrotu nienależnie wypłaconych kwot na podstawie nieuczciwego warunku nie można powołać się na żaden termin przedawnienia wobec konsumenta, który nie ma wiedzy o nieuczciwym charakterze takiego warunku zawartego w umowie kredytu.

Mając wątpliwości co do sposobu obliczania pięcioletniego terminu przedawnienia przewidzianego w prawie krajowym w odniesieniu do powództwa, w drodze którego konsument wnosi do sądu o wyciągnięcie konsekwencji prawnych z bezskuteczności umowy kredytu, sąd dla miasta stołecznego Budapeszt zadał Trybunałowi Sprawiedliwości pytania odnoszące się do wykładni tej dyrektywy.

Jeśli chodzi o początek biegu terminu przedawnienia, Trybunał zauważył, że prawo Unii stoi na przeszkodzie wykładni sądowej prawa krajowego, zgodnie z którą konsument może powoływać się w postępowaniu sądowym na konsekwencje prawne stwierdzenia nieważności umowy kredytu jedynie w **pięcioletnim terminie przedawnienia od dnia zawarcia tej umowy**, jeżeli w tym dniu konsument nie wiedział lub nie był w stanie powziąć wiedzy o nieuczciwym charakterze danego warunku umownego. Biorąc pod uwagę między innymi mniejsze możliwości negocjacyjne i gorszy stopień poinformowania konsumenta w porównaniu do przedsiębiorcy oraz długi okres, na jaki udzielane są kredyty hipoteczne, stosowanie takiego terminu przedawnienia **mogłoby** czynić nadmiernie utrudnionym korzystanie z praw przyznanych konsumentowi, a w konsekwencji **naruszać zasadę skuteczności**.

Prawo Unii stoi również na przeszkodzie temu, by dzień, w którym **krajowy sąd najwyższy orzekł w przedmiocie nieuczciwego charakteru warunków** wprowadzonych do umów konsumenckich lub **dzień, w którym Trybunał dokonał wykładni dyrektywy, zostały uwzględnione w celu określenia momentu rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia**. Nie można wymagać od przeciętnego, dostatecznie uważnego i racjonalnego konsumenta, by regularnie zapoznawał się z orzeczeniami krajowego sądu najwyższego, ani by ustalił na podstawie wyroku tego sądu, czy warunki zawarte w konkretnej umowie są nieuczciwe. Te same rozważania odnoszą się do wyroków Trybunału, który ponadto nie wypowiada

się w przedmiocie nieuczciwego charakteru poszczególnych warunków i systematycznie pozostawia ich ocenę sądowi krajowemu.

Wreszcie Trybunał wyjaśnił, że **kontynuacji biegu terminu przedawnienia po okresie zawieszenia powinny towarzyszyć takie same gwarancje**, jak te przewidziane w celu określenia rozpoczęcia biegu tego terminu. Prawo Unii stoi zatem na przeszkodzie także temu, by dzień wydania orzeczenia krajowego sądu najwyższego lub Trybunału został uwzględniony w odniesieniu do kontynuacji biegu terminu przedawnienia po okresie jego zawieszenia.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny [tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ Wyroki: z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie [C-609/19](#) i w sprawach połączonych [od C-776/19 do C-782/19](#), *BNP Paribas Personal Finance* (zob. także komunikat prasowy [nr 100/21](#)).

² W szczególności art. 1 i 7 [dyrektywy Rady 93/13/EWG](#) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich.